

VALENTIN STEPANOWIČ ZELENČUK, *Moldavskij nacionalnyj kostjum*, Kišinev 1985, ss. 144, ryc. 110, w tym 10 barwnych.

Książkę o ubiorze narodowym radzieckiej części Mołdawii otwiera analiza ikonografii strojów Daków i Traków. Zdaniem autora narodowość mołdawska ukształtowała się w XII w. Na podstawie ikonografii i fragmentów ubiorów przechowywanych w muzeach Moskwy i Leningradu W. Zelenczuk odtworzył tuniki i uszyte krojem koszulowym kaftany noszone w średniowiecznej Mołdawii. W XIV—XVII w. wyraźne były już różnice w ubiorze poszczególnych stanów. Wpływy bizantyjskie były widoczne przede wszystkim w ubiorze warstw wyższych, jednakże prosty krój umożliwiał naśladownictwo ich stroju także mieszczańcom. Autor dostrzega zarazem, w ubiorze tych ostatnich, pewne wpływy zachodnioeuropejskie. Wpływy z Bliskiego Wschodu w XVI w. docierały do Mołdawii po części za pośrednictwem Polski i Węgier. Z Polski pochodziły m. in. kaftany męskie zwane *kontesh*. W XVII w. znacznie silniejsze stały się bezpośrednie wpływy tureckie, widoczne zwłaszcza w ubiorze męskim.

W dalszej części pracy autor omawia tradycyjny ubiór wiejski, aż do odzieży noszonej współcześnie. Analizuje sporo ubiorów historycznych i ludowych, zwracając uwagę na wpływy rosyjskie, zwłaszcza w kobiecych sarafanach i nakryciach głowy. W pracy uderza jednak brak jakichkolwiek danych porównawczych odnoszących się do ubiorów Mołdawii i Wołoszczyzny, opracowanych pod względem historycznym w kilku książkach Coriny Nicolescu, mimo że autor przytacza wiele przekazów ikonograficznych identycznych z wykorzystywanymi przez tę autorke i wyciąga podobne wnioski.

I. Turnau